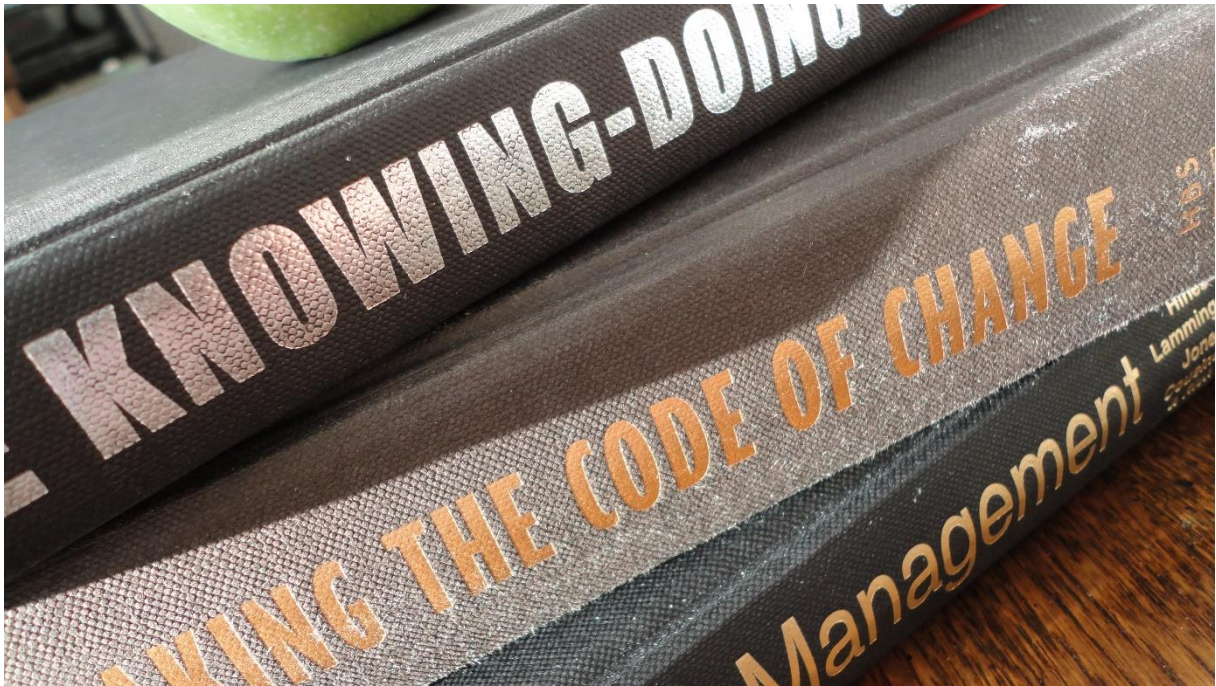

Engelska ord som används inom inköpsområdet

Outsourcing är ett ord som används flitigt, inte bara i inköpssammanhang. I den här krönikan reder Helena Brynolfsson ut flera anglicismer som används inom inköpssektorn.

Jag var för en tid sedan på ett inköpsseminarium där några av föredragshållarna använde engelska inköpsord utan att det föreföll att de faktiskt hade reflekterat om de passade in deras presentation eller inte. Det fick mig att fundera på hur vi lånar in ord från engelskan inom inköpsområdet i stort och specifikt hur vi använder ordet outsourcing. Det är temat för min krönika den här gången.

Vi på inköp lånar en massa ord från engelskan. Allt ifrån fackord som spend analysis, Category Management och SPM (Supplier Performance Management) till titlar som Category Lead och CPO (Chief Purchasing Officer). Jag är själv en bov i dramat. Jag använder många engelska uttryck. Anledningen är att det ibland inte existerar någon bra motsvarighet på svenska.

Ta "inköp" till exempel, det finns åtminstone tre engelska ord som kan användas synonymt. Nämligen purchasing, procurement och sourcing. Även om de två första signalerar mer "köp" och den sista "anskaffning" så är det inga problem att använda dem för att beskriva en inköpsavdelning, en inköpschef och en inköpsstrategi. Till exempel purchasing department, procurement director och sourcing strategy.

Van Weele beskriver i sin bok "Purchasing and Supply Chain Management" (2010) att det finns en skillnad mellan purchasing och procurement. Jag håller personligen inte med honom. Jag tycker språkligt att det inte finns en stor definitionsskillnad mellan purchasing och procurement utan att orden kan användas synonymt. Jag lutar mig här emot Professor Richard Lamming, Storbritanniens första professor i "Purchasing and Supply Management" och en världsledande expert inom inköp, leverantörsrelationer och supply chain management. Han tycker inte att det finns en språkskillnad.

Tillbaka till seminariet och användningen av ordet outsourcing. Det florerar en massa definitioner av outsourcing, men sammanfattningsvis är det: "överföring av verksamhet/funktion som tidigare utfördes internt till tredje part". Van Weele (2010) anger att betydande karaktäristiska för outsourcing är (1) aktiviteter som ursprungligen utförts internt (2) tillgångar, kunskap och personal som överförs till extern part (3) en mer omfattande relation under en längre tid (4) köpare utsätts för en ny kostnad och riskprofil.

Då jag i min krönika ("Inköp handlar inte om att köpa in produkter", kolla gärna) slog fast hur jag ser på inköp så tycker jag faktiskt att alla typer av inköp är en form av outsourcing. Oavsett om det är en tjänst, en lösning, en process eller en funktion och oavsett om det ingår en produkt, personal eller kunskap så handlar det om att bolag köper in det som man aktivt beslutat inte tillhör företagets kärnverksamhet/ kärnkompetens. Det vill säga, det ultimata inköpsbeslutet "make or buy" (se där igen ett engelskt uttryck). Tilläggas ska att det känns som att det finns en personal- och tidsdimension här som spelar in, det vill säga om det kallas outsourcing eller inte. Överförs intern personal till extern leverantör och det sker i nutid så heter det outsourcing. Skedde det till exempel en överföring för flera flera år kallas det inköp. Eller?

Det vore väldigt kul om du som läser det här och har synpunkter/kritik/kommentarer hör av dig. Vad tycker du?